

Sygn. akt V KO 67/21

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **M. J. S.**

skazanej za popełnienie przestępstw z art. 286§1 k.k. i in.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19 października 2021 r.

wniosku skazanej o wznowienie postępowania

zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 19 września 2018 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w P.

z dnia 27 marca 2018 r., sygn. akt III K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec
jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

W dniu 9 sierpnia 2021 r. wpłynęło do Sądu Najwyższego pismo M. S., w którym nawiązując do sprawy oznaczonej sygnaturą Sądu Okręgowego w P. – III K (...) wniosła o wznowienie postępowania. Wobec tego, że skazana we wniosku nie wskazała w sposób wyraźny na istnienie formalnych podstaw do wznowienia postępowania, zarządzeniem z dnia 16 sierpnia 2021 r. została wezwana do uzupełnienia wskazanego braku pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku przewidzianym w art. 545§3 k.p.k. W piśmie uzupełniającym wniosek wnioskodawczyni wskazała na szereg dokumentów, powiązanych z jej sprawą, a dotyczących: jej pracy na terenie USA z młodzieżą prezentującą defekty

osobowości, spraw finansowych znajdujących odzwierciedlenie w rachunkach bankowych, stanu jej zdrowia, bliżej nieokreślonego postępowania sądowego, kontaktów z doradcą Prezydenta USA, oceny poziomu jej przygotowania zawodowego w zakresie tłumaczeń poświadczonych przez instytucję Federacji Rosyjskiej, okoliczności popełnienia przestępstwa na szkodę jej syna, z wątkami międzynarodowymi, podpisania umowy wydawniczej na książkę na terenie Londynu, korespondencji z instytucjami rządowymi USA.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie należało poczynić kilka uwag dotyczących charakteru instytucji wznowienia postępowania. Wznowienie postępowania jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia odnoszącym się do prawomocnych orzeczeń sądowych, podlegających wykonaniu, a istotą tego postępowania nie jest po raz kolejny badanie przesłanek odpowiedzialności karnej, lecz istnienia ściśle określonych w przepisach procedury karnej podstaw wznowieniowych. Z tego wynika, że w ramach tego postępowania nie dokonuje się ponownej analizy zebranych dowodów i prawidłowości ustaleń faktycznych, ani aktualnej sytuacji życiowej, rodzinnej, czy prawnej wnioskodawczynie. Stąd też przedmiotem tego postępowania może być jedynie kwestia istnienia podstaw wznowieniowych w postępowaniu karnym zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 19 września 2018 r., sygn. II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 27 marca 2018 r., sygn. III K (...). Treść tych przepisów kodeksu postępowania karnego dotyczących podstaw wznowieniowych była znana wnioskodawczynie z racji powołania ich w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 22 lipca 2020 r., sygn. V KO 19/20 dotyczącym jej uprzedniego wniosku o wznowienie tego samego postępowania sądowego.

Przechodząc do meritum sprawy podnieść należało, że analiza dokumentów opisanych w piśmie wnioskodawczynie uzupełniającym wniosek, a niedołączonych do tego pisma, pozwala na wysnucie wniosku, że charakter wskazanych dokumentów zwłaszcza tych dotyczących kontaktów, współpracy z instytucjami rządowymi USA i przedstawicielami tych instytucji, jako nowych dowodów, wskazujących na finansowe możliwości wnioskodawczynie, zagwarantowane przez instytucje amerykańskie, wywiązania się z zawartych przez nią umów na

organizację nauki języka angielskiego – powinien doprowadzić do wznowienia postępowania w jej sprawie, a następnie do uwolnienia jej od odpowiedzialności karnej. W przekonaniu jednak Sądu Najwyższego wskazane przez wnioskodawczynię dowody, których merytoryczna zawartość nie została przez nią ujawniona, nie stanowią nowych dowodów, które mogłyby obalić ustalenia zawarte w prawomocnie zakończonym postępowaniu odnoszące się do braku podstawy finansowej działalności instytucji założonej przez skazaną pod nazwą I. Sp. z o.o., w postaci grantów bądź promesy ich uzyskania, które skazana miała otrzymać od uniwersytetów amerykańskich lub Departamentu Edukacji Rządu Federalnego USA, a które to ustalenia ukształtowały podstawę prawną – karnej odpowiedzialności wnioskodawczynie z art. 286§1 k.k. W kontekście tych dokumentów podnieść należało, że w toku prowadzonego postępowania karnego ustalono w sposób bezsporny na podstawie dokumentów urzędowych uzyskanych z USA, że takie granty ani ich promesa nie zostały udzielone skazanej. Należało również wskazać, że w toku postępowania karnego skazane przedstawiała, bądź odwoływała się do szeregu dokumentów, które miały potwierdzić wsparcie finansowe jej działalności ze strony instytucji działających na terenie USA, ale analiza ich treści nie potwierdzała twierdzeń skazanej. Zdaniem Sądu Najwyższego również te dokumenty opisane przez wnioskodawczynię w piśmie uzupełniającym, jak też we wniosku o wznowienie, nie stanowią nowego dowodu na udzielenie skazanej wsparcia finansowego ze strony podmiotów działających na terenie USA. Z kolei wskazane przez wnioskodawczynię w piśmie uzupełniającym dowody mające świadczyć o dokonaniach zawodowych w zakresie tłumaczeń i jej przygotowania zawodowego, nie mogły mieć znaczenia dla kwestii wznowienia postępowania, bowiem dokonania te nie były kontestowane w toku postępowania sądowego i nie te okoliczności decydowały o przypisaniu wnioskodawczynie odpowiedzialności karnej za przestępstwa oszustwa. Pozostałe dowody wskazane w pismach wnioskodawczynie nie miały żadnego związku z zakończonym postępowaniem, a więc nie mogły być rozważane w aspekcie nowych dowodów. Zatem nie dostrzegając istnienia jakichkolwiek podstaw do wznowienia postępowania w płaszczyźnie *propter nova*, Sąd Najwyższy uznał, że wniosek jest bezzasadny w stopniu oczywistym i na podstawie art. 545§3 k.p.k. odmówił jego przyjęcia.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.